

Nieuwsbrief “ DE VRIENDEN VAN LOURDES ”

Juli-Augustus 2017

Een vriend is een tochtgenoot
die mij zegt in de woestijn :
de oase kan niet ver meer zijn.

Een vriend is een tochtgenoot
die me zegt bij de oase :
het beloofde land zal nog veel
mooier zijn.

Een vriend is een tochtgenoot
die weet wanneer ik in
ademnood verkeer
en dan met mij in trage stap
wil verder gaan.

(Mgr. Eugene Laridon)

HOOPVOL OP WEG

“*En Marche*” was de leuze van de nieuw verkozen president van Frankrijk die uit het niets een schitterende overwinning behaalde.

“ *Wir schaffen das* ” zegde bondskanselier Merkel aan de Duitse landgenoten om de massa vluchtelingen op te vangen.

Soms is de weg naar ons doel steil en moeilijk. Het kan een hobbelig parcours zijn in ons leven. Soms is een bedevaart daar een uitdrukking van. Het mee optrekken in de processie is een zinnig ritueel van ons op weg zijn..

Ook lijkt het dat het verenigingsleven soms bergop gaat zo niet bergaf .bijzonder ons werk voor “ De Vrienden van Lourdes “.Toch doen wij verder, steeds maar met evenveel volharding. Wij trekken ons op aan ons peloton in de bergit, want wij zijn niet alleen.

De evaluatie van onze afdelingen toont dit aan. Wij zijn met een 35-tal actieve afdelingen in het bisdom bezig. Jaarlijks sturen wij een 150 bedevaarders met een aanmoedigingsbeurs naar Lourdes
In menige parochie gaat de trekking gepaard met een speciale eucharistieviering, een Lourdes happening, een bedevaart of processie en vooral met aandacht voor de devotie tot Maria.

Na een onderbreking als een sabbat jaar zoals Manu Verhulst het in zijn bezinning op pag.2 vertolkt staan we klaar om hoopvol verder te doen.

Wij bereiden ons voor op ons werkingsjaar 2018 en de trekking.

Misschien plannen wij rond het feest van Maria op 11 september een eerste bijeenkomst met de koptrekkers van uw ploeg enthousiaste ijverars.

Wij kijken er naar uit en wensen u .
veel succes !

Germain Dierynck

Trekking afdeling Oostkamp
aan de grot

Bezinning bij vakantie

God geneerde zich niet
Om zich lang uit te strekken
Even uit te rusten, een hele scheppingsdag lang.
Hij keek voldaan, ja zelfvoldaan en met de zaligste glimlach
Naar alles wat Hij tot stand had gebracht.

Later, heel veel later, zou Hij kritiek moeten incasseren
Dat een en ander nog niet afgewerkt was
En dat zoveel nog niet uitgevonden was.

Laat maar, zei God bij zich zelf, ze mogen ook iets doen...
En Hij genoot met volle teugen van een zalig nietsdoen.

Je moet het, God zijnde, maar doen: je tijd zomaar verliezen
En de indruk wekken dat je niet meer voort kunt
Bij gebrek aan verbeelding en energie.
Maar Hij was nederig genoeg om zich daar niets van aan te trekken.
God, wij kunnen U een stukje volgen in al uw Scheppingsdagen.
Wij maken ook van alles en vinden voortdurend nieuwe dingen uit.
Wij versmelten en splitsen, wij kruisen en vermenigvuldigen
Wij zaaien en planten...alles wat U gemaakt hebt
Maar van de zevende dag hebben wij niet zoveel verstand.

De levenskunst van het genieten
wordt bedorven door onze drang om te presteren,
door onze behoefte om te overtreffen
door onze angst om te kort te schieten.
Eigenlijk vinden wij ons zelf te belangrijk om helemaal niets te doen.
Wij missen uw nederigheid om echt vakantie te nemen.
Wij willen betere dingen doen dan U...
Dat noemde men vroeger "een zonde tegen de heilige Geest"
En daar is—volgens het evangelie—geen vergeving voor,
Alleen een penitentie: een vakantie, een hele grote.
Goede God, geef ons allen een deugddoende vakantie !

Manu Verhulst

(tekst gebracht door proost Michel Goeman
op de vergadering van het diocesaan comité)

Deze Nieuwsbrief verschijnt voortaan digitaal, op onze website en per mail en kan verder aan geïnteresseerden uit uw kring doorgestuurd worden.
Je kan deze Nieuwsbrief ook afprinten en bezorgen aan leden die niet over PC beschikken.

Stuur ons een mail wanneer je nog verder de Nieuwsbrief wenst te ontvangen.

Oproep.

Om onze werking een nieuwe stimulans te geven, te heroriënteren en waar nodig in sommige decanaten nieuwe afdelingen op te richten zoeken wij dienstwillige mensen die Lourdes in hun hart dragen, die bepaalde connecties hebben in hun omgeving hetzij via bedevaartorganisatie, parochiale eenheid of sociale organisatie.

Zij kunnen in het Diocesaan Comité gezamenlijk over het doel en de werking bezinnen, aan de afdelingen richting geven, hen informeren en mogelijks initiatieven nemen.

Kan jij je vinden in dit profiel of ken jij een persoon in uw kennissenkring ?
Graag een seintje.

**Uitgave
Diocesaan Comité
De Vrienden van Lourdes**

**V.U. Germain Dierynck
P.a. Rumbeekse stwg 285
8800 Roeselare
Tel. 051 20° 43 81
Mobiël 0486 21 13 52**

Mail:
vriendenvanlourdes.roeselare@gmail.com

Website:
www.vriendenvanlourdes.be

AFDELINGEN DOORGELICHT

Van de circa 75 verstuurde formulieren naar de proosten, voorzitters en secretarissen van onze afdelingen waren er 25 ingevuld teruggestuurd.

Torhout , Zedelgem, Merkem, Wijtschate, Harelbeke, Heule, gans het decanaat Gistel, Beveren-Leie, Eernegem zijn wel gekend als nog actief maar laten ons in het ongewisse. Een aantal kleinere afdelingen werken samen zoals Ruddervoorde, Moerbrugge, Hertsberge met Oostkamp— Waarmaarde met Avelgem — Aarsele met Tielt, Oost- met Westvleteren Poperinge werkt federaal. We mogen aannemen dat er toch nog een **30 à 35 actieve afdelingen** in ons bisdom zijn.

Afdelingen met meer dan 1000 leden zijn:

Roeselare, Izegem, Oostkamp, Ardooie , Veurne, Tielt, Poperinge, Avelgem , Deerlijk, Rumbeke . Daarentegen heb je Vleteren met 267, Vichte 180, St. Kruis 383, en Hollebeke met 63 leden

De trekking.

Over het algemeen wordt de trekking gehouden na een Eucharistieviering in de kerk. Oostende deed het met een filmvoorstelling en bezinning – Roeselare en Izegem met een zangstond of kooroptreden—Avelgem met een toneelvoorstelling - Tielt hield naar jaarlijkse gewoonte de trekking na een voettocht naar de Poelberggrot..

Activiteiten tijdens het jaar:

West-Vleteren houdt op 15 augustus een eucharistieviering aan de grot , Roeselare en Poperinge nemen jaarlijks op 25 maart deel aan de Diocesane bedevaart naar Oostakker - In Hollebeke gaat in september de aandacht naar de “ noveen van O.L.V van Hollebeke “ en in Roeselare is er op 8 september jaarlijks een plechtige Eucharistieviering aan de grot in de O.L.Vrouwekerk— Aartrijke houdt een Meiviering aan de Boerinkapel- Dadizele heeft een bedevaart naar de “Drie Maria's ” Lincelles-Hollebeke-Dadizele”.—Roeselare organiseerde voor de zesde keer een driedaagse bedevaart naar Kevelaer/Scherpenheuvel.- Rumbeke heeft jaarlijks een eigen bedevaart naar Lourdes waarbij de beurzen in principe voorbehouden zijn voor hun eigen bedevaart

Verschillende afdelingen houden een startvergadering of een bijeenkomst met koffietafel of etentje ter voorbereiding of afsluiten van hun werking.

Volg ons op:

www.vriendenvanlourdes.be

BEDEVAART EN PELGRIMAGE

Terwijl velen op dit moment plannen koesteren om op reis te gaan is het goed om even stil te staan bij wat sinds eeuwen de mens bezielt om een “mens van de weg” te zijn.

Pelgrimeren is van alle tijden. Bij een pelgrim stellen wij ons een globetrotter voor met wandelstaf en rugzak. Maar zijn wij als bedevaarder een pelgrim ?

De mens ervaart zijn bestaan als een door-tocht, een tocht naar “elders”. Christenen zijn mensen van de weg, op zoek. Het oermodel van de christelijke pelgrimage is deze naar het Heilig Land in het spoor van Jezus leven van Bethlehem tot de Olijfberg. Later volgden de pelgrimages naar de graven van de apostelen Petrus en Paulus en de zo populaire voettocht naar St. Jacob in Compostelle. Ook plaatsen van grote heiligen als St. Franciscus in Assisie zijn trekpleisters.

Een derde vorm van pelgrimsoorden zijn de Mariale bedevaartsoorden waar de mens in nood bescherming zoekt en zich verzamelt rond de Moeder van Jezus.

Pelgrimeren is zich onthechten. Als je weg gaat moet je afscheid nemen. Je neemt afscheid en je vervreemdt je van een aantal dingen die je belangrijk vond: werk, agenda, telefoons. Door die leemte kom je klaar om de genade Gods te ontvangen.

Tevens ook is het een doe-spiritualiteit. Je komt in beweging. Een bedevaarder ervaart een proces van éénwording. Als pelgrim van de weg op je tocht wordt je één met je weg en uw doel dat moet bereikt worden, als bedevaarder in groepsverband wordt je door de groepspraktijk één met uw groep. Je volgt de rituelen en ceremonies en tijdens die plechtigheden vallen alle barrières van taal, cultuur en identiteit weg. Een voorbeeld daarvan is de jaarlijkse Militaire Bedevaart in Lourdes waar duizenden jonge soldaten uit alle uithoeken van Europa ongeremd en eensgezind verbroederen. “Alle mensen worden broeders”

Als men op bedevaart gaat ondergaat men een symboliek. Het is het gaan van een levensweg met het geloof dat een “God-van-de-weg” met je meegaat.

Op bedevaart gaan is een daad van geloof. Er is het geloof in het gebed. In Lourdes heb je iedere avond de lichtprocessie waarbij men op weg zijnde de Rozenkrans bidt. Het zijn drie reeksen van vijf mysteries met een opgang van droefheid naar vreugde, van lijden naar glorie volgens Jezus' eigen levensweg.

Iedere namiddag is er de sacramentsprocessie waar het volk Gods op weg gaat met in het midden de Heer in de Eucharistie.

Mijn herder is de Heer,

Het zal mij nooit aan iets ontbreken.

Hij brengt mij in een oase van groen,

Daar strek ik mij uit aan de rand van het water, daar is het goed rusten.

Ik kom weer tot leven, dan trekken wij verder...

Psalm 23

SAINT BENOÎT-JOSEPH LABRE
Le pauvre de Jésus-Christ
Pèlerin de l'absolu
né à Amettes, le 26 mars 1748
mort à Rome, le 16 avril 1783

Niemand meer dan de Frans-Vlaming H. Benoit Labre (1748-1783) heeft in de eeuw van de verlichting lijfelijk vorm gegeven aan het pelgrimeren.

Vanaf zijn 21e jaar tot aan zijn dood trok hij door Europa op bedevaart als kluizenaar en bedelaar om uiteindelijk in Rome te belanden.

De zwerver Christi was overal en nergens thuis.

In Lourdes is hij de patroonheilige van de Hospitaliteit en is een home van de hospitaliteit naar hem genoemd.

De Eucharistie als symbool van de Emmaüsgangers waarbij Jezus, als een vreemdeling meegaat en herkend wordt bij het breken van het Brood.

Het gebed van een pelgrim is een lied:, een lied op het ritme van zijn stap, het ritme van zijn adem en van zijn hart. Daarom stappen wij zingend mee in de processies. Heel wat bedevaartliederen komen uit het “boek der psalmen”, dat het gebedenboek is van “het volk Gods onder weg”

Op bedevaart gaan doet men best niet alleen, men doet het onder begeleiding van een erkende bedevaartorganisatie